

Od dobrega dela vsakega posameznika je odvisen skupni uspeh

Leto 1984, katero zaključujemo, je v Jugoslaviji potekalo v znaku stabilizacije in premagovanja gospodarskih težav, v Alpini pa predvsem v naporih za čimvečji zahodni izvoz, prizadevanjih za redno oskrbo proizvodnje in za čimvečjo količinsko proizvodnjo. V času pisanja tega sestavka še ne razpolagam s končnimi številkami o našem letošnjem delu in poslovanju, vendar lahko ocenim nekaj dobrih dosežkov in izpostavim slabosti, ki jih bomo morali rešiti prihodnje leto.

Med uspehe letošnjega poslovanja Alpine bi omenil predvsem naslednje:

— Na zahod bomo letos izvozili približno 1,2 milijona parov obutve, oziroma 60 % skupne proizvodnje. Postavljeni plan izvoza na konvertibilno področje smo količinsko tako dosegli in prvič v zgodovini Alpine presegli magično mejo več kot 1 milijon parov zahodnega izvoza.

— Kljub težavam pri oskrbi z materialom na domačem trgu in kljub nizki razpoložni pravici z devizami (45,9 %) nam je uspelo oskrbovati pro-

izvodnjo z materiali v tolikšni meri, da bomo dosegli letni plan proizvodnje.

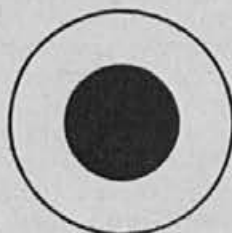
— V naši maloprodajni mreži ugotavljamo upadanje količinske prodaje, po vrednosti pa smo prodali približno toliko, kot smo načrtovali, kar nam je prineslo približno tolikšen priliv dinarskih sredstev, kot je bilo planirano.

— Od investicij velja omeniti v tozdu Proizvodnja uvoz 40 šivalnih strojev in uvoz nekaterih ključnih strojev za montažne oddelke. Dogovorili in plačali smo nakup večjih količin šivalnih strojev Bagat, zaključuje pa se tudi postopek za odobritev kredita za opremo pri mednarodni finančni korporaciji (IFC). Od investicij v gradbene objekte v tozdu Proizvodnja velja omeniti, da smo rešili problem skladišča vnetljivih snovi, večji poseg pa predstavlja tudi novo odpraševanje in ventilacija v montažni hali. Od investicij v MPM velja omeniti nakup prostora za prodajalno v Tuzli, Sarajevu ter novo prodajalno v Kranjski gori; poleg tega pa smo obnovili tudi več pro-

dajaln. Ostajajo še naloge, ki se jim bomo morali v letu 1985 še posebno posvetiti.

— Visoke zaloge in s tem povezane visoke stroške obresti. Vse leto smo se srečevali s problemom visokih zalog in se trudili za njihovo zniževanje in hitrejše obračanje. V zadnjih mesecih leta so bili na tem področju sicer doseženi nekateri ugodni premiki, s katerimi pa še vedno ne moremo biti zadovoljni, zato bomo morali s prizadevanji v tej smeri nadaljevati tudi prihodnje leto, kar velja tako za zaloge materiala, nedovršene proizvodnje, končnih izdelkov, kot tudi obutve v MPM.

— Na drugem mestu bi omenil številne pomanjkljivosti in nedoslednosti v organizaciji dela, ki vplivajo na to, da rezultati dela niso taki, kot bi lahko bili. Razvijamo organizacijo, ki temelji na specializaciji po proizvodnih programih (linijah). Tako smo proizvodnjo organizirali po linijah v začetku leta 1982, v letu 1984 smo prešli na organizacijo po programih v nabavi, s 1. januarjem pa bomo ta model organizacije (nadaljevanje na 2. str.)

NAROČILA ZA IZVOZ ŠPORTNE OBUTVE

Čeprav se leto 1984 šele izteka, pa so naporu glede pravočasne zagotovitve naročil za leto 1985 že dalj časa ena naših prvih nalog. Tako bomo v nekaj dneh zaključili zbiranje naročil za sezono poletje 85, se pravi obutve za surfanje, jadranje in trim. Prve ocene kažejo, da bomo obutve za surfanje in jadranje prodali približno toliko kot lani, to je 80.000 parov. Največji kupec je ZR Nemčija z 20.000 pari, ZDA 10.000, države Beneluxa 8.000 pari, itd. Trim obutve bomo poslali prav tako največ v ZR Nemčijo. Če upoštevamo tudi naročila, ki so za prihodnje leto že v proizvodnji, jo bo skoraj 100.000 parov. Nekaj jo bodo dobile tudi naše trgovine (10.000 parov), nekaj pa jo bomo poslali v Nemško demokratično republiko.

Končane so tudi vse priprave za sezono zima 1985. Tako smo dobili tudi že prva naročila iz ZDA, DR Nemčije in Norveške za tekaško obutve, katere naj bi v prihodnjem letu prodali 350.000 parov. Prav tako so prispele tudi že prva naročila za smučarsko obutve, katere naj bi izdelali v letu 1985 v Alpini 220.000 parov, 80.000 parov pa pripravili za kompletiranje v Benecu. Od skupnih 300.000 naj bi jo izvozili na zahod 220.000 parov, 20.000 parov na vzhod, preostalih 60.000 parov pa prodali doma. V tem trenutku si v prodaji najbolj želimo, da bi se naši plani tudi uresničili.

Iztok Čuk

VELIKO SREČE
IN DELOVNIH USPEHOV
V LETU 1985

Od dobrega dela vsakega posameznika je odvisen skupni uspeh

(Nadaljevanje s 1. strani)

začeli uveljavljati tudi v prodaji. S tem bi dosegli ne samo specializacijo, temveč tudi zaokrožen poslovno-proizvodni proces znotraj posameznih programov, kar naj bi omogočalo večjo smotrnost dela in tudi boljšo koordinacijo med posameznimi sektorji in tozdi. Seveda pa je uspeh vsake organizacije odvisen predvsem od ljudi, ki posamezna dela opravljajo. Boljša organizacija sodelovanja na posameznih linijah bo dosežena šele takrat, ko bodo predvsem vodilni in vodstveni, pa tudi ostali delavci, ki za posamezno linijo delajo, tako v proizvodnji, nabavi ali prodaji, svoje delo povezovali z drugimi delavci, s katerimi morajo sodelovati in si kolikor mogoče najbolj prizadevati pri reševanju težav, ki nastajajo. Na žalost, včasih ugotavljamo, da nekateri posamezniki rajši kritizirajo, kako je organizacija slaba in kako »tisti na vrhu« ne poskrbijo za boljšo organizacijo dela, pri tem pa se ne vprašajo, kaj bi lahko za boljši potek dela sami prispevali.

Pri ocenjevanju našega poslovanja v letu 1984 ne moremo mimo dejstva, da na naše poslovanje vplivajo tudi ukrepi ekonomske politike. Glede teh smo bili v Alpini v letu 1984 večkrat razočarani kot veseli. Omenil bi predvsem dva:

— tečaj dinarja. Kljub vsem zagotovilom, da bomo v letu 1984 nadaljevali s politiko stvarnega (realnega)-tečaja dinarja, kakršno smo vodili v letu 1983, se to ni v celoti

uresničilo. Vrednost dinarja je v odnosu med našo in zahodno inflacijo ter domačimi cenami prepočasno padala, kar pomeni, da smo pri izvozu dohodkovno prihajali v vedno slabši položaj.

— Veliko smo pisali o razbremenitvi gospodarstva, kar je, žal v veliki meri ostalo le pri besedah; tako da njenih rezultatov pri dohodku in njegovi delitvi ni opaziti.

Kakšna bo ekonomska politika v prihodnjem letu, nam v času pisanja tega sestavka še ni znano, kljub številnim obljubam odgovornih tovarišev in organov, da bo gospodarstvo pravočasno vedelo, v kakšnih pogojih bo poslovalo v letu 1985.

Rešitev pa seveda ni v tem, da bi se izgovarjali na težke zunanje pogoje gospodarjenja, ampak se moramo predvsem potruditi, da izboljšamo tisto, kar ni v redu pri našem delu znotraj tovarne. Pri tem se moramo zavedati, da ima osrednjo vlogo pri vsakem uspehu ali neuspehu človek, pa naj gre za delavca v neposredni proizvodnji, ki s svojim delom vpliva na količino in kvaliteto izdelkov, ali pa za delavca v strokovnih službah, ki nabavlja, prodaja, pripravlja za proizvodnjo in s svojim delom neposredno (ali posredno) vpliva na višje ali nižje stroške, na nemoten potek dela ali pa povzroča zastoje. Človek je tisti ključni dejavnik, od katerega je odvisen uspeh. Zunanji pogoji gospodarjenja pomenijo za nas samo okvire, v katerih delujemo. Organizaci-

ja pomeni samo okvir, v katerem posamezna temeljna organizacija, služba, oddelek ali linija deluje; je lahko nekoliko boljša ali slabša. Toda v končni fazi je uspeh odvisen predvsem od ljudi, ki so postavljeni zato, da opravijo določeno nalogo.

To omenjam zaradi tega, ker menim, da se nekateri, med njimi tudi odgovornejši delavci tega dejstva še pre malo zavedajo. Namesto, da bi vso svojo ustvarjalno energijo porabili za to, da bi svoje delo čimboljše opravili, da bi čimboljše sodelovali s sodelavci v skupini, službi, oddelku, iščejo razloge za slabše uspehe predvsem izven sebe. Take čarobne paličice, ki bi zgolj z organizacijskimi prijemi ali nagrajevanjem rešila vse probleme sama od sebe, ni; uspeh je odvisen predvsem od tega, če bo vsak od nas vso svojo sposobnost in energijo usmeril v reševanje tiste problematike, za katero je na svojem delovnem mestu konkretno zadolžen.

Trdim, da so tisti, ki več pozornosti usmerjajo v negativno prikazovanje razmer v delovni organizaciji in v kritikanstvo, manj pa v svoje lastno delo, za kolektiv škodljivi, saj ustvarjajo negativno klimo, kvarno vplivajo na sodelavce in na splošno vzdušje v kolektivu. Mislim, da mora kolektiv v vsem močmi preprečiti, da se ne bi razrasla taka negativna stališča, da bi ne padla morala in da bi kolektiv ne postal pasiven in malodušen. Če se to zgodi, potem se Alpini ne piše dobro ne

glede na to, kakšna bo organizacija, kateri ljudje bodo opravljali ključne funkcije, itd... Kajti, kot vsi vemo, kljub notranjim in zunanjim težavam imamo uspehe, ki jih ne gre zametavati.

Tako mislim, je najboljše, da se vsak, kot le najboljše zna in more, zavzame za delo. Vsi skupaj pa moramo ustvarjati ustvarjalno vzdušje ter preprečevati vpliv tistih, ki tako vzdušje kvarijo.

Prav gotovo je tudi v našem kolektivu, pri našem delu še veliko rezerv, in če uspemo z iskanjem teh možnosti izkoristiti vsaj del teh, potem se nam ni treba bati za našo nadaljnjo usodo. Kolektiv Alpine je skozi dolgo vrsto let dokazal, da zna premagovati težave, in iz tistega, kar sem napisal na začetku, je razvidno, da smo tudi v zadnjih letih kljub težkim gospodarskim razmeram, dosegli pomembne uspehe. Zato smatram, da je naša prihodnost v tem, da se pri opravljanju nalog resnično vsi do skrajnosti zavzamemo za svoje delo. Če bomo to storili, bomo kos vsemu, kar zahteva od nas sodobni svet.

Zaključujem z željo, da bi nam v letu 1985 prej povedano uspelo v čim večji meri uresničiti. Vsem članom kolektiva pa želim v osebni življenju veliko sreče in zdravja.

Tomaz KOŠIR

Kako ustvarjamo

Vsem — in še ostalim srečno v letu 1985

Iz šivalnice v Žireh

Iz montažne hale

V pri krojevalnici se opravlja delo največ stoje

Pozorno pred pakiranjem

Veliko dela je tudi v skladišču

Sindikata si je zastavil odgovorne naloge

Ko zaključujemo leto 1984, tudi osnovna organizacija sindikata ocenjuje opravljeno delo in načrtuje delo za naslednje leto.

Naj že na začetku povem, da naloge in dolžnosti OOS niso samo v tem, da svojim članom zagotovi oziroma, otrokom naših delavcev dedka Mrza, ženam pa darila za 8. marec.

Njegova naloga je predvsem da spremlja poslovanje v delovni organizaciji in da se vključuje v dogajanja in dogovarjanja. Pri tem sodeluje z različnimi komisijami, delavskimi sveti, ostalimi DPO itd.

Podpiramo tudi kulturno dejavnost delavcev v naši DO in krajevni skupnosti, saj se na tem področju vključuje dosti naših delavcev. S tem si človek bogati svoje življenje in okolje. Podobno je s športno dejavnostjo, kjer se naši delavci udeležujejo tekmovanj v krajevni skupnosti ali v občini. Seveda vse to tudi stane in to kar precej, toda to je skrb za delavce.

Letos je prodrla pobuda OOS, da v DO uvedemo sklad SAMOPOMOČI. Odziv je bil zelo velik, saj se je včlanilo preko 530 delavcev. Sindikat je predlagal tudi povišanje zneska za prisotnost na delu, kar bomo sprejemali še ta mesec in uveljavili z naslednjim letom.

Za leto 1985 si OOS Alpine zadaja naslednje naloge:

— nujno mora reševati probleme delavcev, iskati vzroke za odpravljanje niz-

kih OD; delavec mora biti spodbujen po rezultatih dela

— delavec si mora s svojim delom zagotoviti svojo socialno varnost in napredek

— preveč pogosti so slučajji, ki postajajo že nerazumljivi in tudi neupravičeni, ko morajo delavci jemati dopuste za pomanjkanje dela v proizvodnih oddelkih, take dogodke nekateri odgovorni jemljejo premalo resno. Zato je treba zadolžiti strokovne službe in odgovorne delavce, da probleme rešujejo tekoče.

— da še naprej podpirajo in razširjajo kulturno in športno dejavnost

— za leto 1985 smo dobili ponudbo za izmenjavo letovanja 40 delavcev s podjetjem VZDUCHTECHNIKA iz ČSSR. Njihovi delavci bi letovali na morju, naši pa v ČSSR v Novem mestu na Vahoru, to je 120 km od Bratislave. Lahko bi letovali tudi v toplicah za revmatična obolenja.

Ker nas naslednje leto čaka še veliko problemov, moramo še trdneje poprijeti za delo na vseh področjih, spremljati delovanje delegatov in delegacij za delavske svete, pripravljati delegatom vprašanja, da jih obravnavajo na delavskih svetih in komisijah, da bo širši krog delavcev seznanjen z razlogi in posledicami, ki nastanejo, o spremembi splošnih aktov, raznih sporazumov in odločitvah na zborih delavcev ali referendumih.

Tako bodo seje manj formalne in razprave res žive in življenjske.

Janko Rupnik

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Ob rob sklepov delavskih svetov

Delavski sveti TOZD, DSSS in DO so na svojih rednih sejah v mesecu novembru imenovali inventurne komisije za popise ob koncu leta 1984, razglasili rezultate referenduma z dne 11. 10. 1984 in dali v javno razpravo osnutek sprememb pravilnika o delovnih razmerjih.

Spremembe se v glavnem nanašajo na novo organizacijo prodaje in splošno-organizacijskega sektorja. S strani mladinske organizacije je bil dan predlog, da se pri dodeljevanju dopusta uvede nov kriterij glede na doseženo stopnjo strokovne izobrazbe. Cilj predloga je, da se nekoliko zmanjša nesorazmerje pri dolžini dopusta med tistimi, ki so začeli delati takoj po osnovni šoli in tistimi, ki so se odločili za izobraževanje. Če primerjamo dolžino dopusta v Alpini z drugimi DO, ugotovljamo, da je pri nas dopusta malo in da je precej delovnih organizacij, ki imajo kot kriterij za določanje dopusta tudi stopnjo strokovne izobrazbe.

Delavski svet TOZD Proizvodnja je še sprejel Pravilnik o opravljanju del in nalog voznikov motornih vozil in osebnih avtomobilov v predloženi vsebini, ker pripomb in predlogov ni bilo, potrdil sklepe odbora za varstvo pri delu v zvezi z odškodninami pri poškodbah na delu ter uporabnostjo delovnih oblek.

Za zagotovitev potrebne količine zgornjih delov od naših kooperantov za naslednjih 10 let, je bilo sklenjeno, da sodelujemo

pri investiciji za razširitev proizvodnih kapacitet z RO Viko OOUR Kooperacija in s »Tatjana Marinič« Novi Marof in se v zvezi s tem pripravi ustrezne samoupravne sporazume o združevanju sredstev in dela, v katerem se opredelijo tudi pogoji vračanja združenih sredstev.

Delavski svet TOZD Prodaja je potrdil še sklepe razpisne komisije, dopolnil sklep o nakupu skladiščnega prostora v Beogradu, in skupni vrednosti 4.650.000 din, odobril predlagane popuste za člane smučarske zveze in sprejel sklep, da bo letos potekala inventura 29. 12. po delovnem času in 30. 12., s tem da se 31. 12. šteje v promet za naslednje leto.

Delavski svet delovne organizacije je sprejel Pravilnik o delovnih opravilih, na katerih se opravlja zunanjetrgovinski promet, s predlaganimi spremembami, odobril je nakup treh računalnikov za potrebe učencev osnovne šole Žiri in enega za osnovno šolo v Gorenji vasi.

Razpiše se še javna obravnava osnutka Samoupravnega sporazuma o izobraževanju, Samoupravnega sporazuma o štipendiranju in Pravilnika o pripravnosti od 12. do 27. novembra.

Nazadnje so delegati še sklenili, da se našim glavnim kooperantom za zgornje dele VIKO OOUR Kooperacija in »Tatjana Marinič« iz Novega Marofa, izreče priznanje v obliki plakete za izkazano veliko razumevanje za naše potrebe za uresničitev skupnih ciljev poslovanja.

A. K.

Col kmalu z največjo zmogljivostjo

»Decembra bomo zaposlili še petnajst delavk«, je začel pripovedovati vodja obrata Marjan Špeh.

»Tako postajamo velik obrat. Počasi bomo izpopolnili tudi priokrojevalnico, kjer bomo zaposlili še 5 delavcev. V šivalnici smo pridobili nekaj novih strojev, od teh jih je sedem popolnoma novih iz uvoza, ostale pa smo dobili iz naše šivalnice v Žireh.

Ob tej rasti tudi ne pozabljamo na strokovna izobraževanja, saj imamo za naš obrat kar 9 štipendistov. Računamo, da jih bo nekaj še nadaljevalo šolanje in bodo lahko prevzeli odgovornejša mesta. Tudi, ko bomo uvajali nove delavce, bomo poskrbeli za dobre inštruktorje, ki bodo znali usposobiti nove delavce. Sicer pa nam največ preglavic povzročajo menjava dela. Pri neki izdelavi je potrebno več priprave dela, pri drugi manj. Tako je razumljivo, da prihaja do premestitev in s tem nižje storilnosti. Toda stvari rešujemo tako, da delavke niso

Marjan Špeh uspešno vodi obrat na Colu

preveč prizadete in solidno zaslužijo. Sicer pa kaj posebno novega pri nas sedaj ni«, je končal svojo pripoved Marjan Špeh.

Kaj neki mislijo delavke, ki delajo na novih strojih? Silva Likar, Sonja Mikuž in Magda Vidmar sicer niso stare delavke, toda vse so kvalificirane in v tovarni že od štirih do sedmih let in so se v tem času dokaj izkazale.

Takole menijo: stroji, na katerih sedaj delamo, so kar dobri, toda niso za vse. Nekaj časa nam je nagajalo, se-

daj pa kar gre, ko smo se privadile in se da kar dobro zaslužiti.

Bežni vtisi, morda nestrokovne ocene; toda vse tako, da je obrat na Colu v razcvetu. Ni še vse idealno, toda budnemu očesu vodje obrata uide komajda kaj. Vedno bolj spoznavamo, kako pomemben obrat je to tudi za te kraje, kjer je glavni gospodarski dejavnik. Ta tesna povezanost se čuti tudi v tem, da so v naši kuhinji pripravljali malice za šolarje in učitelje, ki so obnavljali šolo.

N. P.

Delavke, ki delajo na novih strojih, so sedaj, ko so se dela privadile, kar zadovoljne

Ko obnavljajo šolo v naši jedilnici pripravljajo malico za učence in učitelje

Kako ustvarjamo

V Rovtah brez pravega vodstva

Tole je osnovna misel, ki mi je ostala, ko sem zbral vtise za ta sestavek. Ob tem pa tu v Rovtah ni tako malo ljudi, kar 59 delavcev izdeluje gornje dele predvsem za apreski, surf in trim obutev.

Obe mojstrici se trudita, kolikor je le mogoče. V zadnjem času je zanju nekaj lažje, ker so dobili dvigala med obema nadstropjema. Toda tekočih trakov še vedno ni, čeprav je prvotni projekt to tudi predvideval, kar priča tudi razporeditev luči.

Kar zadeva samo delo, ga še kar imajo. Je pa več drugih pomanjkljivosti. Med drugim ni nihče prav zadolžen, da bi vodil ta obrat. Tako je skrb za vse, kar se dogaja neposredno v obratu, prepuščena mojstricama. Šoferju Rajku tu in tam tudi

kaj naročita, kar je dobro, toda ne more nadomestiti sprotnega stika, ki ga onemogoča tudi slaba telefonska zveza.

Tudi nekaj drugih stvari kaže na to, da je stikov z obratom premalo. Pod nazivom delovne faze »razšiv« se skriva marsikaj. Podobno je še pri nekaterih drugih opravilih, tako da je vrednost del včasih res vprašljiva.

V teh razmerah je doseg norm tudi slabši, posebno nekatere mlajše delavke jo ne dosegajo.

Kot je videti, se sicer delovni pogoji v Rovtah izboljšujejo, saj smo tudi že veliko vložili. Investicija in precejšnje število delavcev je lepa osnova, da tako blizu pridobivamo gornje dele, zato bi veljalo še kaj ukreniti.

N. P.

Delovne razmere v Rovtah se izboljšujejo

Malo novosti na sejmu ISPO

V septembru je bil v Münchnu vsakoletni sejem ISPO, na katerem proizvajalci prikažejo svoj letni program športne obutve, športnih oblek za tenis, surfanje, kolesarjenje, itd. Drugi proizvajalci pa so prikazali različne športne pripomočke za treniranje v naravi in v dvoranah.

Mi, ki smo letos obiskali sejem, smo posvetili največ pozornosti obutvi in to predvsem trim obutvi; surf, planinski in lahkim športnim programom, kot je naš Jan-Janine. Pri trim obutvi, športnih copatah in obutvi za sprehode, prevladuje ADIDAS, ki prinese vsako leto nekaj novosti in to v materialih, barvah in različnih podplatnih izvedbah. Viden napredek pa so napravili proizvajalci pri surf obutvi, kjer se pojavljajo brizgani čevlji in to iz dveh različnih materialov. To sta poliuretan in termoplastična guma. Poliuretan uporablja predvsem Romika, dočim so nekateri drugi proizvajalci

dali večjo prednost termoplastični gumi. S termoplastično gumo so dosegli izredno dober oprijem, vendar pa je čevljev izredno težak, poliuretan pa ima majhno težo, zato pa za malenkost slabši oprijem.

Pri obutvi z nabrizganimi podplati, podobnimi našim Jan-Janinu, se predvsem pojavljajo novi kroji in kot vsako leto tudi nove barvne kombinacije. Še vedno pa se opaža, da imajo proizvajalci težave z vezavo gornjega dela z nabrizganim podplatom in to predvsem pri tisti obutvi, ki je iz materiala z licem. Pri planinski obutvi se že več let ne pojavlja nič novega, saj se je število proizvajalcev občutno skrčilo.

Proizvajalci prikazujejo več ali manj isto kolekcijo iz leta v leto, le večji proizvajalci in to predvsem tudi tisti, ki proizvajajo smučarsko obutev, dodajo v svojem programu tudi brizgan planinski čevljev.

Albin Šifrar

Tovorno dvigalo v Rovtah je vendarle napredek

Pomemben del naše proizvodnje je tudi plastika

Bogatejši za novo hidravlično stiskalnico

V začetku decembra smo prevzeli v tovarni industrijske opreme STROJ — Radlje ob Dravi hidravlično stiskalnico, za katero resnično lahko trdimo, da se je rodila s težkimi porodnimi krči. Zakaj?

V plan investicij osnovnih sredstev smo več let zaporedoma uvrščali hidravlično stiskalnico za tuširanje (to je fino obdelavo) orodij, ki jo kot serijsko izdelano stiskalnico ni možno nabaviti, ker je v taki izvedbi, kot smo jo mi želeli, nihče v Jugoslaviji ne proizvaja. Tudi v tujini tako konstruirane stiskalnice ne bi mogli kupiti, ker so za preizkus orodij za brizganje plastičnih izdelkov normalno opremljene še z injektor-sko enoto, tako da se lahko pri funkcionalnem preizkusu orodja odbrizga tudi izdelek. Prednost take stiskalni-

ce je očitna, ker ni potrebno za poizkusno brizganje izdelkov obremenjevati redne proizvodnje. Morda bi stvar rešili lahko še kako drugače, toda mislim, da je v tej situaciji tako najboljšje.

Ubrali smo daljšo, vendar zanesljivejšo pot. Dolgo smo iskali proizvajalca, ki bi nam izdelal tuširno stiskalnico po naši ideji in našem načrtu. Tako smo že pred letom dni sklenili pogodbo s to tovarno. Najprej smo predvideli delovno silo 500—700 kN, toda bila bi predraga, zato smo zmanjšali na 400 kN (kilonjtn). Po tej pogodbi smo spomladi letos določili nove značilnosti hidravlične stiskalnice. Ob prevzemu smo ugotovili, da lastnosti stiskalnice odgovorjajo našemu projektu. V pogodbi smo vnaprej določili končno nespremenljivo ceno, kar je do-

bro, saj bi bila sedaj cena stiskalnice preko 2,5 milijonov din. Z našim avansom (vnaprejšnjim plačilom) 785.000,—din so predhodno nabavili osnovni material, motorje in hidravliko. Tako smo prihranili okoli milijon dinarjev.

V tovarni STROJ — Radlje so zadovoljni, saj so izdelali prvo hidravlično stiskalnico takega tipa, ki jo bodo lahko ponudili industriji, saj je široko uporabna (stiskanje, krivljenje, tuširanje).

Pri izdelavi orodij pa bomo v naši orodjarni končno le zamenjali kladivo (macolo) s sodobnejšim postopkom. Poleg večje točnosti bomo porabili za tuširanje orodij manj časa, pogoji dela (fizični napor in ropot) pa se bodo bistveno izboljšali. Upam, da bodo vsi orodjarji, ki bodo novi stroj uporabljali, varno delali ter upoštevali dvoročni vklad kot osnovni varnostni princip.

Jože ŠTUCIN

SMUČARSKI SEJEM	organizacijski komitee
SKI EXPO	organization committee
SKI EXPO	organisationskomitee
SKI EXPO	comité de l'organisation
SCI EXPO	comitato d'organizzione

V dneh od 14. do 18. novembra 1984 je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani že petnajstič tradicionalna prireditev, imenovana SKI EXPO.

To je največji smučarski sejem pri nas. Letos je bil pripravljen na površini 2.000 m². Prireditelji sejma, Smučarski klub Snežinka, so letos zagotovili boljšo organizacijo prodaje rabljene smučarske opreme, saj se je evidenca opreme vršila preko računalnika. V komisij-ski prodaji je bila tudi oprema za jadranje na deski. Razširjen je bil prostor za ponudbo zimskega turizma. Agencije so prodajale sezonske karte za žičnice, bilo pa je tudi več predavanj na temo varnosti na smučiščih.

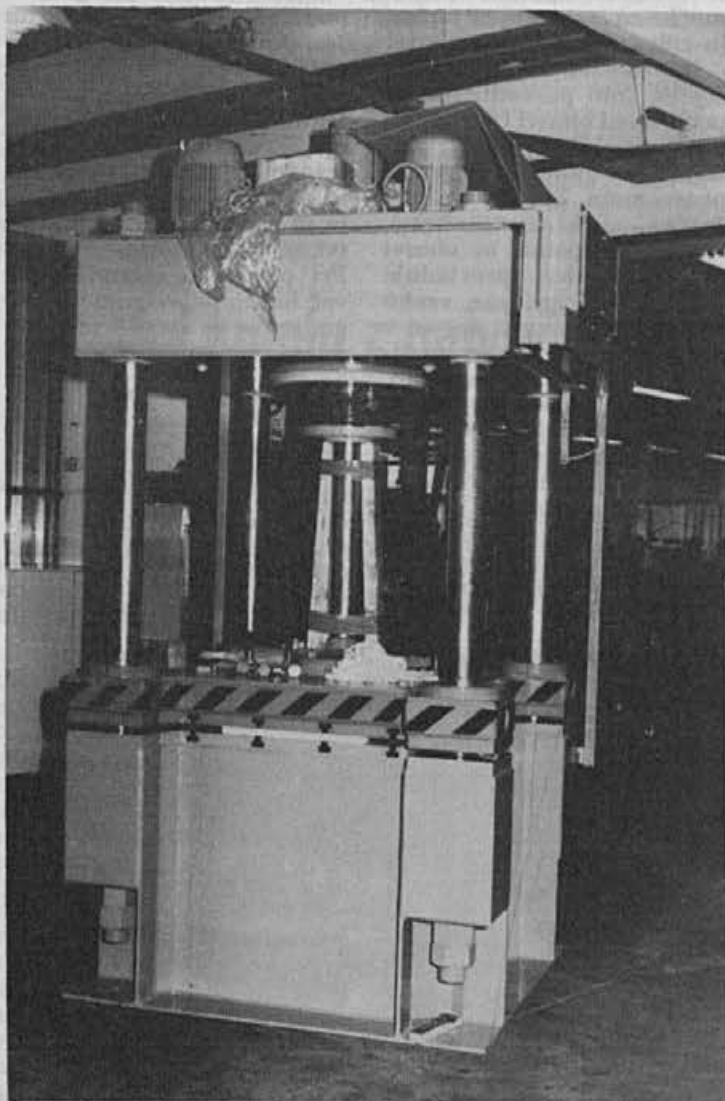
Sejem je obiskala tudi alpska smučarska ženska in moška reprezentanca. Ponudba novih izdelkov je bila dokaj slaba. Opaža se padeč kupne moči in kupci so več zanimanja pokazali za rabljeno opremo, ki je veliko cenejša od nove.

Alpina se je na sejmu predstavila s svojim zimskošportnim programom. Obiskovalcem smo preko štirih televizijskih aparatov predvajali video posnetke o tovarni, posnetke z olimpijskih iger v Sarajevu in reklamne filme. V sodelovanju z Elanom pa smo organizirali nastope plesalcev popularnega Break danca.

Janez Pavčič, priznani tekaški strokovnjak je predstavil naše nove tekaške vezi Control system, kupcem pa je tudi pomagal pri izbiri tekaške opreme. Za Control system je bilo veliko zanimanja, kar je pokazala tudi prodaja na sejmu. Naša integralna tekaška vez je bila tudi edina resnična novost, ki je bila predstavljena na letošnjem sejmu.

Kljub visokim cenam smučarskih čevljev, smo s prodajo na sejmu zelo zadovoljni. Ugotovili smo, da je večje povpraševanje po tekaški opremi, kar je, glede na cene, povsem razumljivo.

Marija Košir

Nova hidravlična stiskalnica bo v orodjarni zamenjala macolo

Control system je integralna tekaška vez, razvita istočasno s čevljem. Glavne značilnosti so: enostavno delovanje in uporaba, boljše stranska vodljivost smučí, čevlji so veliko lažji, enostavna montaža vezi.

Tudi v Kranjski gori nova prodajalna

Prodajalna v Kranjski gori v boljših prostorih

Na eni najlepših točk v Kranjski gori smo prejšnji mesec odprli lepo novo prodajalno. O sami prodajalni je pripovedovala vodja rajona slovenskih prodajaln Iva Sobočan.

»Prodajalna je res lepa, z velikim skladišnim prostorom. Za športni program pa je po mojem pre malo prostora. Toda za Kranjsko goro velja, da bi morala biti ponudba v prodajalni povsem nekaj posebnega in bi se morala hitro prilagajati predvsem potrebam turistov, tako poleti kot pozimi.

Tu bi lahko upali na prodajo najdražje obutve, seveda, če bi trgovino res oskrbovali sproti. Lahko rečem, da bom kot vodja rajona zagovarjala to politiko, potrebna pa bo tudi ustrezna podpora ostalih odgovornih.

Prodajalki sta zadovoljni s prodajalno, saj so sedaj za delo boljši delovni pogoji in je res možno poslovati, ki naj bi v prihodnjem letu prineslo 15 milijonov prometa.

Zanimanje za našo prodajalno je tudi precejšnje, čeprav domačini nimajo ne vem koliko denarja.

Kot že tolikokrat se tudi tokrat nismo odpovedali stari, dobri navadi in podarili par čevljev prvemu kupcu.

Prodajalni, ki jo je ob prisotnosti vidnih športnih in družbenih delavcev odprl glavni direktor, želimo veliko uspeha pri posebnem poslanstvu, ki jo čaka!

Nejko Podobnik

Glavni direktor je izročil darilo mladi družini — prvemu kupcu v novi prodajalni v Kranjski gori

Iz prodajalne Bihać nam pišejo

Naša prodavnica je smještena u dvoetažnu zgradu, koja je vlasništvo »Alpina« Žiri. Locirana je u jednoj sporednoj ulici u blizini centra grada.

Djelimičnom adaptacijom vanjskog djela zgrade, stavljanjem nove fasade, olučnih cjevi i bakrenog nadpisa »Alpina« sa zaštitnim znakom s bočne strane zgrade, poboljšao se izgled zgrade, a sama prodavnica postala je uočljivija.

Pošto zgrada nije imala namjenu prodavnice jako je nefunkcionalna zbog uskog prodajnog prostora, što otežava rad sa potrošačima. Izloženi prostor je mali i jako je nepregledan.

Prodavnica se sa svojim rezultatima i radom svrstala se u prvu polovinu rang liste »Alpina« prodavnica po ostvarenom prometu. 1983. godine imala je planiran promet od 21.000.000 din a ostvaren je promet 28.000.000 din. U 1984. godini planiran je promet od 40.000.000 din, koji će biti ostvaren sa velikim teškoćama i zalaganjem svih zaposlenih.

Na realizaciju prometa je utjecala i odluka SO Bihać da se ukine porez na promet, pa se u Bihaću naplaćuje porez na promet od svega 6% što je utjecalo i na promet ove prodavnice. U poslovanju prodavnice se javljaju i poteškoće koje znatno utiču na rad prodavnice i na ostvarenje prometa, kao što su nepravovremena isporuka robe, velika zakašnjenja, previsoke cijene Alpina kolekcije u odnosu na drugu konkurenciju, storniranje poručene robe od strane pojedinih dobavljača, kao i loša kvaliteta.

Prodavnica uspješno zadovoljava potrebe stanovnika grada kao i šire regije, a po ostvarenom prometu pored velike konkurencije na prvom je mjestu u gradu u prodaji obuće.

U prodavnici Bihać rade: Kadić Derviš, Kadić Muris, Spahić Fehiza, Šemić Minka i Vojić Četiba.

Sretnu i uspješnu poslovnu 1985. godinu svim prodavnicama »ALPINA« kao i cjelov radnoj organizaciji, želi kolektiv prodavnice »Alpina« Bihać.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo: KAJ IN KAKO DELAJO DPO V KRAJU

V razgovoru so sodelovali: Boris MARKELJ, predsednik KK SZDL Žiri, Pavle LIKAR, namestnik sekretarja koordinacijskega sveta Zveze komunistov, Stane ČAR, predsednik koordinacijskega odbora Zveze sindikatov, Alojz KOLENC, predsednik krajevne organizacije Zveze združenj borcev NOV in Marjan PRAPROTNIK, predsednik konference ZSMS v krajevni skupnosti.

Razgovor sta vodila Neško Podobnik in Tatjana Mohorič, zapiske je uredila Anuška Kavčič.

Delo-življenje:

Katera so glavna vprašanja, s katerimi se srečuje vaša organizacija, predvsem pa člani?

Konkretne naloge, ki se jih boste lotili v prihodnjem letu

Boris MARKELJ:

Ker se je v tem letu začelo tudi novo mandatno obdobje v delu naše krajevne organizacije, smo se najprej srečali s kadrovskimi vprašanji. Treba je bilo namreč izvoliti vse na novo, od predsedstva, nadzornega odbora, do koordinacijskih odborov in vaških odborov, na katerih naj bi pravzaprav temeljilo delo socialistične zveze. Ugotavljam, da smo vaše odbore izvolili kar dovolj zgodaj in so že lahko začeli z delom, da pa se je na področju koordinacijskih odborov stvar nekoliko bolj zavlekla.

Sedaj je naša prva naloga, da delegatski sistem, za katerega smo družbenopolitični dejavniki odgovorni, teče tako kot je treba in da res zaživi. Že dalj časa se ukvarjamo s tem, da bi Žirovci

izoblikovali enotna mnenja in da bi enotno nastopali. Sestanki bi morali biti bolj pripravljani in s tem bolj zanimivi, potem bodo tudi bolj obiskani, kajti nesklepčnost je stvar, ki nas pesti na vsakem koraku. Menim, da bi morali skupaj z vsemi ostalimi težiti za tem, da postavimo pravo osnovo za delovanje delegatskega sistema, kar bi morali biti zbori krajanov. Tega seveda še ne bo kmalu.

Če se vrnem nazaj na krajevno konferenco je potrebno doseči boljše delovanje delegatskega sistema preko organov, s katerimi lahko delamo — to so koordinacijski odbori, ki naj bi delali nekoliko bolj strokovno. Naša »baza«, to so vaški odbori, pa naj bi obravnavali več stvari.

Konkretno je v Žireh zelo aktualen problem kategorizacija zemljišč, to pa je stvar tako tistega, ki si rešuje stanovanjsko vprašanje, kakor tistega, ki to zemljo obdeluje. Doseči bo treba, da bosta oba zadovoljna in da bomo našli soglasje obeh, da bo stvar stekla tako kot mora.

Biti moramo tudi nosilci aktivnosti na področju javnih razprav in obravnave gradiv organov krajevne skupnosti.

Najbližji so novi planski dokumenti, za katere bomo morali poskrbeti, da jih bodo ljudje res spoznali in da jih bodo sprejeli kot svoje.

Če smo delegati skupščine krajevne skupnosti, kjer predstavljamo socialistično zvezo, na skupščini ne bomo zagovarjali svojega stališča, ampak bomo zagovarjali stališča vsaj predsedstva krajevne konference, to stališče pa bi moralo spet biti usklajeno s stališči krajevne politike in je potrebno zagotoviti, da bomo o gradivih skupščine in sveta, če je to potrebno, razpra-

vljali in dali svoje mišljenje. To smo predčasno že delali (ko smo sprejemali letošnji finančni načrt) in stvar niti ni tako slabo izpadla.

Nadaljnja naša naloga je sodelovanje z društvi in klubi in z vsemi mogočimi komisijami, ki v kraju delujejo. Tako sodelujemo na potrošniških svetih, hišni samoupravi, na področju socialne politike, torej vsepovsod naj bi bili vabljeni tudi predstavniki krajevne konference.

Ne smemo pozabiti sodelovanja z občinsko konferenco SZDL.

Marsikdaj pa se zgodi, da na dogovorjeno kaj radi pozabimo in prepustimo stvar samo sebi. Zapišemo, kako je potrebno delati da nekaj uresničimo. Potrebno je včasih tudi povprašati, kdo česa ni naredil in zakaj ne.

Največji problem je v tem, ker smo na nekdanji aktivizem vsi skupaj malo pozabili in če bo nekoga pozval na odgovornost, ker česa ni naredil, bo rekel le to, da ni več pripravljen delati.

Naša krajevna organizacija ima posebno vlogo tudi na področju informiranja. V okviru SZDL je namreč rasla naša lokalna radijska postaja in odgovornost za delo radijske postaje in dobro obveščanje je v precejšnji meri naloga krajevne konference SZDL, čeprav je radio postal občinska lokalna radijska postaja.

Vsi skupaj precej pozabljamo na področje splošne ljudske obrambe in družbene samozagrade in podružbljanju tega področja bomo morali posvečati potrebno pozornost. Sami vemo, da se odzovemo le na poziv, če pa tega ni, ne pridemo. Nasploh se nič kaj samozagradno ne ravnamo.

Pri delu v naslednjem letu je potrebno omeniti še akcijo, ki jo vodi republiška konferenca SZDL, preko občinskih SZDL; organizirani so bili namreč regijski posveti, kjer so bili dani posebni poudarki nalogam s področja družbenopolitične aktivnosti v krajevni skupnosti pri uresničevanju ekonomske stabilizacije in pripravah planov. Temu je potrebno dati poudarek na sprotno in celovito obveščanje krajanov o problemih in rezultatih uresničevanja politike stabilizacije, o katerih že kar nekaj časa govorimo. Pripravlja se tudi nov srednjeročni plan in v teku javne razprave je ena naših prvih nalog, da stvarno ocenimo, koliko smo sposobni, kaj bo naše združeno delo še lahko dajalo in kaj so tiste najnujnejše stvari, ki bi jih morali v naslednjem srednjeročnem obdobju rešiti in koliko sredstev bo za to na razpolago.

Drugo področje je obvladovanje investicijske politike. Tu je poseben poudarek na samopriskupkih in tu bi morala tudi krajevna konferenca in vse DPO oceniti, katera vprašanja so tako pereča, da se ljudje, kljub te-

mu, da osebni dohodki padajo, še vedno odločajo, da namenijo določen del za investicijo.

Tudi naloge na področju socialne politike očitno ob tem porastu življenjskih stroškov in realnem padcu osebnih dohodkov postajajo vedno bližje.

Delo-življenje:

Ena novejših oblik dogovarjanja in dela so ulični odbori. Kako je ta stvar zaživila, oz. kje se zadeve zatikajo?

Boris MARKELJ:

Delovanje vaških odborov je v veliki meri odvisno od zainteresiranosti — leti so baza krajevne konference SZDL.

V okviru vaškega odbora Žiri smo že izločili in ustanovili novi vaški odbor Goropeke in Opale, za katera lahko rečemo, da sta dobro zaživila, na drugi strani pa nam še vedno ostaja odprto vprašanje, ki je trenutno najbolj kritično, to je vaškega odbora Stara vas, ki je odločno prevelik in kjer ugotavljamo, da ne deluje tako, kot bi bilo treba, saj je v obrobni krajih delovanje dosti boljše. V Stari vasi bi morali oblikovati vsaj dva odbora, vendar to še ni bilo izpeljano. Isto ugotavljamo za Dobračevo in Žiri.

Delo-življenje:

Na kakšen način je zamišljeno sodelovanje koordinacijskih odborov pri SZDL pri krajevni problematiki, s komisijami pri svetu KS in hkrati še z delegacijami?

Boris MARKELJ:

Menim, da bi ti koordinacijski odbori morali biti tisti, ki bi skrbeli za družbenopolitično aktivnost v toku javnih razprav, strokovnost naj bi bila naloga komisij pri krajevni skupnosti. Torej po nekem pripravljenem strokovnem gradivu bi bilo najbolje, če bi se koordinacijski odbor in komisija sestali in dogovorili, kako bi zadevo našim krajanom predstavili, da bi bilo zanimivo in da bi krajanje sodelovali.

Pavle LIKAR:

Bistvene odgovore lahko iščemo v razpravah, ki so potekale o predlogu sklepov 13. seje ZKJ.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

V razpravah so osrednjo pozornost komunisti namenili problemu in slabostim v lastnem okolju. Manj je bilo nekoristnega kritiziranja, zato pa več ustvarjalne kritike in samokritike. Niso izostale pripombe glede učinkovitosti na vseh ravneh. Iz tega lahko izluščimo nekaj bistvenih vprašanj oz. nalog, s katerimi so soočene organizacije ZK:

— Aktiviranje celotnega članstva OO ZK v uresničevanju programa gospodarske stabilizacije in proizvodnih programov.

— Vključevanje komunistov v vse aktivnosti za utrjevanje družbenopolitičnega sistema, za uveljavitev delavcev kot nosilcev odločanja o rezultatih in pogojih dela.

— Dvigati idejnopolitično raven slehernega člana ZK in njegovo usposobljenost za uresničevanje ciljev gospodarske in družbenopolitične stabilizacije. Vzporedno s tem dvigati razredno zavest vseh delavcev.

— V doslednem izvajanju teh nalog in aktivnosti, ki so povezane z njimi, se bodo OO ZK in njihovi člani srečevali z vprašanji, kdo je voljan in sposoben voditi družbeno akcijo; čas zahteva resnične borce, ki se zavezujejo zgodovinske vloge ZK.

V zvezi s tem se, bolj kot kdajkoli prej, zastavlja naloga mlajevanja in organizacijske utrditve ZK. Tudi druge DPO bi morale posvetiti dolžno pozornost kadrovanju v ZK.

— V okviru izvajanja nalog v duhu 13. seje ZKJ so komunisti tudi soočeni z vprašanjem odločnosti in večje prodornosti v delu.

Konkretna naloga za prihodnje leto pa bodo:

— Komunisti ne bodo smeli dopustiti, da zvođeni začetna ugodna družbenopolitična klima, ki je po 13. seji, poleg ZK, zajela vse pozitivne in dobromiselnosti misleče sile.

OO ZK bo za uspešen štart morala hitreje odpravljati nedisciplino in odsotnost komunistov na sestankih (tudi takojmenovanih »opravičenih«), pasivnost, neplodno kritiziranje, slabosti v idejnopolitičnem izobraževanju.

Zato je na podlagi tez, ki jih je pripravil za sestanek sekretarjev svet ZK KS, sprejet sklep o izdelavi akcijskega načrta vseh OO ZK v kraju.

V teh tezah je posebej poudarjeno, da so dosedanje razprave le uvod in osnova za izdelavo akcijskega načrta. Vzpodbudno pri tem je to, da se vsi strinjajo, da naloge v akcijskem načrtu morajo izhajati iz analize dejanskega stanja, da določimo, kdo je nosilec, kdo sodeluje in v katerem časovnem obdobju naj bi naloge izvajali.

Izhajamo tudi iz tega, da ima v uresničevanju ciljev in nalog dolgoročne gospodarske in vzporedno s tem tudi družbenopolitične stabilizacije, poleg ZK, vsaka druga DPO, vsak delovni človek in občan, določene naloge in odgovornosti. Če bo naša razred-

na in samoupravna zavest rasla, bo v našem delu več odgovornosti in s tem tudi več uspehov.

Marjan PRAPROTNIK:

V Žireh imamo 9 osnovnih organizacij ZSM in sicer 6 po delovnih organizacijah in 2 vaška odbora — Selo in Žirovski vrh in aktiv srednješolske mladine. Tako nekatere osnovne organizacije kar dobro delajo, ponekod pa tudi malo »spijo« — vse je največ odvisno od samega vodstva in zainteresiranosti za delo.

Trenutno delajo dobro mladi na Selu, v Žirovskem vrhu pa je sedaj slabše, kot pred časom. Srednješolska mladina je tudi precej aktivna.

Osnoven problem je v tem, ker je v vsaki osnovni organizaciji premalo delovnih članov; in če bi se izrazili v odstotkih: v nekaterih organizacijah ni teh niti 10%; seveda pa je ponekod odstotek nekoliko boljši.

Seveda je veliko mladih delavcev in raznih društvih in klubih in interesi se kažejo predvsem v športu in plesu, za reševanje določenih problemov v sami osnovni organizaciji pa še ni pravega zanimanja.

Precej se mladi udejstvujemo tudi pri organizacijah raznih prireditvev, kjer imamo vedno določeno vlogo.

Vloga krajevnega sveta mladine naj bi bila tudi v tem, da bi povezoval mladino na občini med mladino v kraju in naloge dostikrat dobivamo od Občinske konference ZSM, ki jih dostikrat tudi izvršimo, vedno pa tudi ne.

Delo-življenje:

Kaj bi bilo potrebno narediti, da bi bila vloga mladih pri oblikovanju žirovskega življenja večja?

Marjan PRAPROTNIK:

Mislím, da imamo mladi v tem precejšnjo vlogo in predvsem prodornost mladih ni zadostna. V Žireh je tudi stalen problem prostora, za mladino, čeprav imamo Družbeni dom Partizan; vendar tega mladina uporablja le za organizacijo plesov, kakšnega predavanja ipd. Tu moram povedati, da ima krajevna skupnost posluš za naše finančne te-

žave in je tako najemnina res majhna, ali pa smo celo oproščeni.

Seveda ima mladinska organizacija tudi svoj program dela; in sicer vsaka osnovna organizacija. Seveda bi morali skupen program pregledati na krajevni ravni. Računamo, da se bomo v začetku decembra sestali in se o tem tudi pogovorili.

Omenil bi še to, da je tudi slaba informiranost mladih naš pogost problem. Mladinske organizacije sicer dobijo Občinski informator, ki pa očitno ne pride na pravo mesto.

Stane ČAR:

Mením, da ima mladina dovolj možnosti za delo in aktivnosti in da ni tu problem neinformiranosti, temveč je prisoten problem, o katerem smo že govorili, to je splošna nezainteresiranost.

Delo-življenje:

Čeprav je po drugi strani tudi res, da marsikdo rabi le malo spodbude in bo pričel tudi sam delati; le-te pa ni.

Marjan PRAPROTNIK:

Če povem primer; ko smo imeli v Žireh delovno akcijo za vodovod na Goropekah, je več mladincev prišlo iz Škofje Loke, kot je bilo nas Žirovcev.

Mislím, da bi morali po delovnih organizacijah, predvsem pa po šolah, vzgajati mladino v dobre in zavedne delavce, saj je odnos do dela postal že pereč problem; vsakdo namreč gleda le na to, kako bo čimmanj delal in čimveč dobil. Največja kriza za mladega človeka pa je prav gotovo taktak, ko je končal šolanje in se vključuje v delovno okolje.

Mením, da je iz temeljnih interesov mladih potrebno sestaviti načrt dela po vseh osnovnih organizacijah, koordinacijo pa se izvrši pri krajevni konferenci.

Tudi tu velja tako, kot pri vsaki stvari, začetni je treba...

Stane ČAR:

Na začetku naj povem, da krajevna koordinacija sindikata ni nekakšna gonilna sila za sindikalno delovanje v kraju, zato ker so za to osnovne organizaci-

je in konference osnovnih organizacij po delovnih organizacijah. Naša koordinacija je le usklajevalec akcij, ki si pomembne za vse Žirovce. Zato se tudi ne sestajamo tako pogosto, to je dvakrat ali trikrat letno, torej po potrebi.

Če govorimo o problemih, s katerimi se srečujemo, je največji v veliki nezainteresiranosti ljudi za kakršnokoli družbenopolitično delo. Dejstvo je, da ljudje iz leta v leto manj verjamejo v ta sistem, kot se kaže v vsakdanji praksi. Izvedo za toliko pomankljivosti, da nimajo interesa za delo, ker vidijo, da je v resnici drugače, kot je bilo dogovorjeno in zapisano.

Ne moremo tudi mimo tega, da so iz dneva v dan večje neupravičene socialne razlike med ljudmi, ki se kažejo v tem, da danes delavec s poštenim delom v delovni organizaciji kmalu ne bo več zmogel pošteno preživljati svoje družine, na drugi strani pa nekateri še vedno neupravičeno bogatijo.

Zato mením, da je splošna nezainteresiranost posledica dejstva, da se ljudje vedno bolj zavedajo, da nimajo dovolj vpliva na rezultate svojega dela.

Delo-življenje:

Marsikaj pa se lahko dogovorimo in izvedemo tu v Žireh.

Stane ČAR:

To vsekakor drži. Dogovarjanje na sindikalnem področju v Žireh dokaj dobro teče in v zvezi s tem so bile sprožene tudi določene akcije; nekaj takšnih akcij, ki pa niso izključno naloga sindikata so: razširjanje inovacijske dejavnosti, dedek Mraz, dan žena, skrb za ozimnico, načrtovanje rekreacije v KS, ipd. Dogovarjali smo se, da bi v naslednjem letu skušali to še bolje organizirati, kljub temu da vemo, da osnovne organizacije v svoji sredini dobro delajo na teh področjih in imamo za posamezne zadeve zadolžene referente, npr. ozimnica, čeprav vemo, da ni to dolžnost vsake osnovne organizacije sindikata, če imamo v Žireh delovno organizacijo, ki bi se morala ukvarjati z nabavo ozimnice.

Za naslednje leto je pred nami pomembna naloga, da bi uredili stvari glede pokrivanja stroškov športa in rekreacije. Tu mislimo na uporabo šolskih prostorov za rekreacijo delavcev in študentov.

Ena izmed nadaljnjih akcij naj bi bila še usklajevanje počitniških kapacitet. Na tem področju je možno stvari še precej izboljšati s tesnejšim sodelovanjem posameznih referentov, ki so v delovnih organizacijah zadolženi za to področje. Zelo pomembno vprašanje, o katerem je razpravljala tudi krajevna koordinacija je, kako naj bi naše Žiri izgledale čez leta in kakšne možnosti imajo mladi za življenje in delo v kraju, ter reševanju stanovanjskega vprašanja.

V naslednjem letu naj bi izpeljali tudi akcijo v zvezi z inovacijami, stanovanjska problemati-

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

ka pa je na splošno obsežna, ne samo soseska S 7, družbenoekonomski položaj delavcev je prav gotovo lahko že vprašanje razprave in se bo potrebno z njim ukvarjati, ne samo v okviru sindikalnih organizacij oz. koordinacije, ampak tudi v širšem smislu v krajevni skupnosti.

Torej, nekatere stvari so zastavljene širše, druge pa so dokaj konkretne in upamo, da jih bomo tudi izpeljali.

Ljudek KOLENC:

Naša organizacija je edina družbenopolitična organizacija, ki se ne obnavlja, ker nima več podmladka.

Skrb za svoje člane je ena od glavnih nalog naše organizacije. Gmotnih problemov pri članih skorajda ni, so pa drugi problemi, ki tarejo naše članstvo. Ostarelost, poňnanjkanje zdravja in osamljenost so najpogostejši slučaji, s katerimi se srečujemo. Naš upravni odbor in komisije se na razne načine trudijo, da bi čimbolj ublažili te tegobe. Zelo dobro je organizirano zdravstveno varstvo za člane. Ob vseh večjih praznikih in obletnicah obiskujemo bolnike in osamele borce, katerim posvečamo največ pozornosti.

V naši organizaciji je včlanjenih še nekaj nad 300 borcev, povprečna starost pa je približno 68 let.

Vendar pa kljub starosti še lahko trdimo, da je veliko naših članov, katerim zdravje to dopušča, vedno dovolj delavnih.

Delajo na različnih področjih. Srečamo jih v vseh odborih in komisijah SZDL in KS, so tudi delegati v občinskih forumih, veliko pa jih je včlanjenih v razna društva.

Pri nas se ne srečujemo z vprašanjem sklepčnosti. Največkrat manjkata le eden ali dva, pa še to upravičeno. Imamo več komisij v katerih delujemo; zgodovinska ter komisija za čuvanje spomenikov. Komisija za zgodovino pisje je bila še posebno aktivna.

Delo-življenje:

Katerih konkretnih nalog se boste lotili v prihodnjem letu?

Imamo letni program dela. Za leto 1985 smo ga že sestavili in bo predložen na letni skupščini v sprejem in dopolnitev.

Družbenopolitično delo je eno od glavnih nalog. Sodelujemo na vseh področjih, kjer je to mogoče. Predvsem pa je sodelovanje pri ukrepih stabilizacije našega gospodarstva potrebno največ dela in najtesnejše sodelovanje s SZDL. Naloga naših članov je, da se aktivno vključujejo v delo in razprave o vseh perečih vprašanih današnjega časa: o gospodarjenju, delovanju delegatskega sistema, mladinski organizaciji, ki jih je dolžna organizirati SZDL.

Za prenašanje tradicij NOB med mladino v šoli je Občinski odbor ZB ustanovil klub predavateljev, v katerem so tudi naši borci. Naša stalna naloga je še vedno zbiranje gradiva iz časa revolucije za dopolnitev muzejske zbirke ter nadzor nad čuvanjem spomenikov in spominskih obeležij in sodelovanje s podpisniki sporazumov, kateri so prevzeli spomenike v svoje varstvo.

Pomagamo tudi pri organizaciji raznih prireditvev in proslav. V letu 1985 nameravamo zbrati vse gradivo in življenjepise s slikami za vseh 130 padlih borcev NOB na našem področju. Izdan bo poseben zbornik.

V planu imamo še odkritje nekaj spominskih plošč, če nam bodo dopuščale finančne možnosti, s temi obeležji pa je potrebno v letu 1985 tudi zaključiti.

Še naprej se bomo trudili, dokler zadeva ne bo uresničena, za ureditev dostojnega obeležja — reliefa padlim prvoborcem v osnovni šoli, po katerih šola nosi ime. Le tako se bomo oddolžili njihovemu spominu, ki so ga zaslužili.

V planu pa je še več drugih aktivnosti, ki jih tu ne bi navedel. Trudili se bomo še naprej, kolikor bo v naših močeh in zmožnostih.

Lahko rečem tudi to, da se v naši organizaciji ne čuti nobene ga malodušja in nezainteresanosti, kot smo slišali od predhodnikov, temveč je pri nas prav nasprotno. Veliko je tistih, ki želijo delati in še več bi jih bilo, če bi jim zdravje to dopuščalo. Lahko rečeno celo, da je aktivizem in udejstvovanje našim članom kar v krvi.

Zaključek:

Prav zanimiva stališča, kajne? Ko na eni strani čutimo voljo, nas na drugi strani načenja obup. Morda pa je prav to kazalec nekega dinamičnega razvoja. Prav gotovo k napredku ne bomo prispevali ničesar, če se bomo umaknili ali pa če bomo z vsem vnaprej zadovoljni.

Praksa dostikrat res odvrča. Toda vedno moramo imeti pred očmi svoje temeljne interese. Te pa v veliki meri lahko razrešujemo tu, v tem okolju.

Na vsak način pa se bodo morale tudi DPO večkrat znajti v delu. In ne pozabimo: predvsem so važni temeljni interesi ljudi. Ljudje pa bi morali imeti tudi možnost vplivanja na »višje« in »širše« odločitve, kar sedaj nimajo. S tem povezana je tudi kadrovska politika, ali preprosteje: zamenjati tiste, ki slabo vodijo in zato nimajo tehtnih zunanjih razlogov. Načelno strinjanje še ne pomeni ničesar, za same Žiri pa bi veljalo: vsak, kdor si želi izboljšav, naj tudi sodeluje v organiziranem prizadevanju vseh takih. In frontna vloga SZDL bo počasi spet zaživela.

Pred sedanjim vodstvom je torej odgovorna naloga.

Počitniških zmogljivosti je premalo

Kako smo letovali v letu 1984?

V letu 1984 je v Alpininih zmogljivostih z družinami letovalo 245 naših delavcev, kar je komaj 14,6 % vseh zaposlenih.

Letovalci so bili sicer z letovanjem zadovoljni, kar pa pripisujemo ceni letovanja, ne kakovosti. Izjema so tu najete počitniške zmogljivosti. Vsako leto ponavljamo, da so obstoječe lastne kapacitete premajhne in velikokrat tudi slabe (pokvarjene prikolice, počitniške hišice v Umagu, ki nimajo bivalnega prostora).

Kaj lahko tu spremenimo? Malo. Prikolice vsako leto obnavljamo, ker pa so hitro pokvarljive — zaradi svoje starosti, slabe izdelave in tudi nepazljivosti letovalcev, imajo letovalci večkrat težave. Ob zaključku sezone smo kar osem prikolic pripeljali domov, saj so potrebne večjih popravil.

Počitniške hišice v Umagu bi nujno potrebovale skromen prostor. V primeru sla-

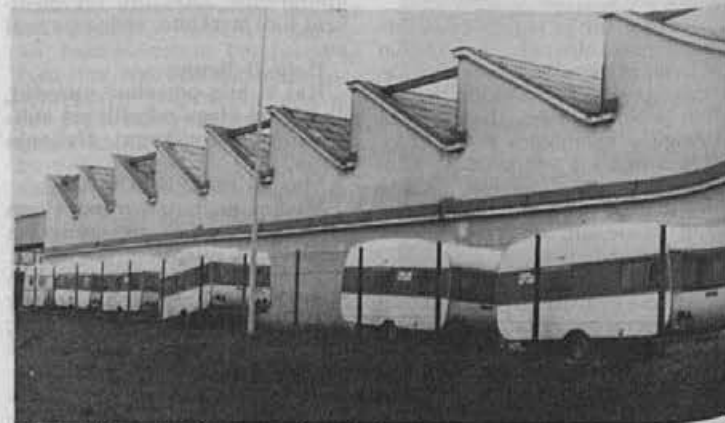
bega vremena se namreč letovalci nimajo kam dati; take težave je letos imelo precej letovalcev, saj so nekateri od njih letovanje morali prekiniti. Na žalost pa nam ureditev bivalnih prostorov preprečuje občina Umag, ki v Zlatorogu ne dovoli nikakršnih sprememb.

Prav ti problemi so narekovali investicijo v nakup trajnejših kapacitet. Tako smo letos kupili garsonjero v počitniškem naselju Mareda

pri Novem gradu. Računamo pa tudi na nakup dveh kontejnerjev, ki jih bomo namestili v Čateških toplicah.

Vsako leto bi morali kupiti vsaj dve enoti za potrebe letovanja in popestriti letovanje z najetimi počitniškimi zmogljivostmi. Koliko bomo te želje mogli uresničiti pa je odvisno od razpoložljivih sredstev. Vsekakor se bomo trudili povečati in popestriti ponudbo.

Hermina Cankar

Počitniške prikolice smo obnavljali, sedaj pa čakajo na novo sezono

Važno je da vemo

Važno

Važno je da vemo

Važno

Kadrovskie novice

Irma Dolenc, referent za delovna razmerja

V mesecu novembru je bila fluktuacija delavcev precej manjša kot prejšnje mesece, saj so se na novo zaposlili le 3 delavci, delovno razmerje pa je prenehalo 2 delavcema.

V TOZD Proizvodnja, v obratu Rovte, je nastopil delovno razmerje Boštjan Cuznar, v TOZD Prodaja, v centralni prodaji je nastopil delovno razmerje Marijan Jerb in v prodajalni Našice Zorka Halupka.

Z delom je v TOZD Proizvodnja prenehal Milan Matjašec, v TOZD Prodaja pa je prenehala delati Milka Radić iz prodajalne Novi Sad.

V spomin na Ivano Albreht

V začetku meseca novembra je od nas za vedno tiho odšla naša upokojenka Ivana Albreht. Z delom se je vključila v Alpino leta 1948 in je naloženo delo čistilke vestno opravljala vseskozi do leta 1962, ko je odšla v pokoj. Našo nekdanjo sodelavko oziroma upokojenko bomo ohranili v trajnem in lepem spominu.

Naša štipendistka Polona Kolenc se uveljavlja v mednarodni študentski organizaciji

Polde Filipič in Franc Mlinar ob odhodu v pokoj na sprejemu pri glavnem direktorju

Kaj je to AIESEC

AIESEC je mednarodna organizacija za izmenjavo študentov ekonomije in organizacije, ki vključuje 61 držav ter preko 40.000 študentov vsega sveta. Najpomembnejše aktivnosti AIESEC so:

- mednarodna izmenjava študentov in praks
- mednarodna srečanja
- mednarodni seminarji in projekti
- recepcije v poletnih mesecih

Delo v AIESEC je torej zelo pestro, pa tudi ustvarjalno. Zase lahko rečem, da sem se AIESECU priključila v želji, da spoznam nove ljudi, njihovo življenje, običaje, da si izpopolnim znanje tujih jezikov. Priznati moram, da sem poleg pričakovane, pridobila še marsikaj drugega.

Glavna dejavnost AIESEC je izmenjava študentov in praks, zato sem kmalu prišla v stik s predstavniki OZD. Ne le telefonsko, pač pa tudi pismeno in osebno. To je pomenilo, da je bilo potrebno napisati poslovno pismo, ga natipkati, nato pa predstavnika OZD poskušati prepričati o pomenu in koristih, ki jih OZD s tem pridobi; torej gre za ponudbo OZD, kjer je potrebno vložiti veliko truda, da praktikanta sprejmejo. OZD so naša glavna opora pri iskanju in organizaciji praks in pa tudi pri organizaciji mednarodnih seminarjev.

Navadno so to seminarji za pododbore iz Reimsa v Franciji ter Karlsruhea iz Nemčije.

Navezujemo pa tudi nove stike z Atenami ter Tilburgom na Nizozemskem. Namen naših seminarjev je predstavitev našega družbenoekonomskega sistema, kulturnih, zgodovinskih in turističnih znamenitosti.

Podoben program poteka vsako poletje v Ljubljani in okolici, za vse študente ekonomije, medicine in tehničnih ved vsako leto za približno 150 tujih študentov, ki so na praksah pri nas. Tu se prav gotovo vsako leto sklene mnogo prijateljstev.

Največji izziv za vsakogar pa je prav gotovo udeležba na med-

narodnih AIESEC srečanjih. Srečanje vseh evropskih podoborov je bilo pred kratkim na Dunaju, naslednje leto pa bo gostitelj Beograd.

Glavni namen srečanj je prenašanje izkušenj na področju upravljanja, financiranja, menjave, pridobivanje praks.

Izmenjujemo mnenja, informiramo drug drugega o problemih, težavah, uspehih, neuspehih. Se vedno, tako kot povsod, se manj razvite članice soočajo z osnovnimi problemi kot so: finance, status, slaba kvaliteta praks, reorganiziranost. Zato pa so taka srečanja zares enkratna možnost, da se naučimo mnogo novega, ob tem pa širimo obzorje in spoznavamo nove ljudi, kar je bodočnost vsakega ekonomista izredno pomembno. Razumljivo, da je to koristno tudi za delovno organizacijo, kjer delamo po končanem študiju.

Ob tem pa velja poudariti, da naših študentov lahko toliko odide na strokovno prakso v tujino (možnosti so v 60-tih državah), kot tujih gostuje pri nas. Prav gotovo je to cilj in želja vsakega študenta ekonomije, ki želi postati dober »poslovnež«.

OZD so naši glavni partnerji in brez njihove pomoči AIESEC ne bi mogel obstajati.

Sodelovanje pa je lahko v različnih oblikah:

- sprejem tujega praktikanta na prakso. To pomeni, da si OZD lahko zagotovi študenta iz dežele, kamor izvaža in tako lahko le-ta postane njihov predstavnik, hkrati pa omogoči našim študentom opravljanje prakse v tujini.

- Finančna pomoč in materialna pomoč, v zameno pa nudimo reklamiranje v naših publikacijah, poročilih ter na mednarodnih srečanjih.

Alpina je v preteklosti že sodelovala z nami, zato pa smo na Dunaju reklamirali njene izdelke.

Prav gotovo je to zelo dobra dolgoročna investicija za vsako OZD, pa tudi poceni reklama v mednarodnem prostoru.

Polona Kolenc

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Vtisi s koncerta

Res je bilo lepo! Predvsem pa nekaj novega, kaj takega ni slišati vsak dan. Take in podobne ugotovitve so se prepletale v razgovorih med vračajočimi se obiskovalci koncerta v ljubljanski filharmoniji. Vsi smo si bili edini, da je bilo muziciranje v vokalno instrumentalni izvedbi ob sodelovanju mešanega pevskega zbora Consortium musicum, solistov in filharmoničnega orkestra za nas nekaj novega, svežega in čudovitega. Ob tem pa moramo povedati, da je oratorij (več-delna orkestralna skladba največkrat z religiozno snovjo) skladatelja HUGOLINA Sattnerja, doživel krstno izvedbo že pred dvainsedemdesetimi leti v unionski dvorani v Ljubljani, kjer je navdušil številne obiskovalce v tolikšni meri, da so ga v istem letu kar štirikrat izvajali. Že ta podatek nam dokazuje, da je skladatelju v resnici uspelo vdahniti dušo v to delo, ki je bilo pri nas Slovincih prvo te vrste, in ga povzdigniti na ustrezno umetniško raven.

V zadnjih desetletjih se naša kulturna javnost s to umetniško stvaritvijo ni imela priložnosti ponovno seznaniti. Mlajši kulturni delavci pa so v njej ponovno odkrili pravo umetniško vrednost in jo prav ob petdesetletnici smrti skladatelja sklenili zopet v vsej veličini pokazati naši koncertni publiki.

Glasba ne pozna meja! To geslo v zadnjem času zelo pogosto slišimo. Ne jezikovne in ideološke pregraje ji niso na poti. Zato tudi pri nas repertoarji mnogih ansamblov, ki gojijo vrhunsko vokalno glasbo, vsebujejo vse več del, ki sicer sodijo v področje duhovne, oziroma verske (liturgične) glasbe. Z izvajanjem teh del skušajo širšemu občinstvu približati njihovo veliko umetniško vrednost. Za primer se spomnimo Slovenskega okteta, ki je pred dvema letoma nastopil v žirovski cerkvi z izbranim programom spiritualov, motetov in del iz pravoslavne liturgije. Po večini je ves program, razen nekaj redkih izjem, pripadal tujim ustvarjalcem, izvajan pa je bil v angleščini, latinščini in staro-cerkveni slovanščini.

Pevci mešanega pevskega zbora Consortium musicum, ki že od leta 1968, pod vodstvom dirigenta dr. Mirka Cudermana, uspešno gojijo vrhunsko vokalno glasbo, pogosto tudi ob instrumentalni spremljavi, so se ob petdesetletnici smrti izredno plodovitega skladatelja Hugolina Sattnerja, odločili nastopiti z njegovim oratorijem (orkestralna skladba v več delih), ki je napisana v slovenskem jeziku. Besedilo je oblikovano po biblijski vsebini in opeva Marijino vnebovzetje. Deli se na tri dele: I. del DORMITIO - Marijina smrt na zemlji, II. del ASSUMPTIO - Marijino vnebovzetje, III. del CORONATIO - Marijino kronanje v nebesih.

Ta vrst glasbe je poprečnim poznavalcem bolj slabo poznana. Zato smo v velikem pričakovanju tudi obiskovalci iz Žirov, bilo nas je skoraj 50, čakali, kdaj bodo zazveneli začetni akordi filharmoničnega orkestra. Godbeniki v frakih in pevci v izbranih koncertnih oblekah, so se razvrstili, nas pa je kmalu očarala sveža melodika in bogastvo zvonečih akordov, s katerimi je najprej napolnil dvorano orkester, kmalu za tem pa so se mu pridružili tudi pevci. Glasba, bodisi v vokalnem, kakor tudi v instrumentalnem pogledu, je poprečnega poslušalca v veliki meri prevzela prav zaradi bogate melodike, brez pretirano modernih primesi. Skratka, mogli bi reči, da je Sattner to delo napisal v veliki meri po ljudskem okusu iz časa, v katerem je nastajalo. Razen briljantne interpretacije zbora in orkestra, pa so nas še posebej navdušili solisti ljubljanske opere: sopranistka Olga Gracelj, tenorist Jože Kores in basist Borut Gorinšek. Dobri dve uri, kolikor je približno trajalo izvajanje oratorija, sta zelo hitro minili. Ob koncu so bili vsi izvajalci nagrajeni s tako mogočnim aplavzom, kakršnega je le redkokdaj slišati. Polni prijetnih in nepozabnih vtisov smo zapustili dvorano. Vse nas pa je prevečala velika želja, še kdaj prisostvovati taki ali podobni kulturni prireditvi.

Toni Žakelj

Z njimi je rasla Alpina

Za Janeza Jereba iz Račeve bi lahko rekli, da je prvi udarnik tedanje Tovarne športnih čevljev, saj je prvi izpolnil določen plan. Na tiste čase spominjajo Janeza tudi medalja dela in red dela s srebrnim vencem. Toda ta priznanja so Janezu le kot brskanje po stari šari. Očitno je brskanje po spominih bolj zanimivo in vredno...

»Zares, če je bilo treba delati, smo delali tudi ponoči. Jaz sem največ frezal (rezkal) na stroju. Vem, da so bile za tiste čase norme izredno ostre, meni pa je uspevalo, da sem jo kar precej presegel. Ukvarjal sem se tudi s kovanjem in šivanjem, delal vzorce...

Prvi udarnik Alpine

Vsa ta mehanizacija je seveda sedaj že povečini popolnoma zastarela. Kasneje sem nekaj časa odpravljaj ozka grla na traku, zadnjih pet let pa sem bil mojster. Spominjam se tudi časov, ko smo morali pridobivati delavce za tovarno. Izučeni čevljarji smo se seveda zelo radi odločili za delo, težje pa je bilo pridobiti kmečke ljudi, ki čevljariti

niso znali in so bili predvsem odvisni od zemlje.»

Janez Jereb se je z vsem žarom lotil tudi samoupravnih dolžnosti. Več let je bil član delavskega sveta in kar devet let predsednik kadrovske komisije. Ves čas je deloval tudi v Zvezi komunistov in Socialistični zvezi. Vaški odbor v Račevi je bil tudi po njegovi zaslugi vedno med najbolj prizadevnimi. »Ko danes razmišljam o nekdanjih časih, ko smo prihajali na ših s pol litra »kafeta« in rezino kruha, vidim ogromen napredek v življenju. In kako smo sprejeti ob Novem letu! Zelo rad posedim tudi s kolegi v domu upokoencev. Prav prijetno,« je zaključil Janez.

N. P.

Učenci sprejeti v pionirsko organizacijo

Na svečanosti, ki jo je osnovna šola Padlih prvoborcev Žiri organizirala dne 28. novembra v počastitev Dneva republike, je bilo v pionirsko organizacijo sprejetih 64 učencev prvih razredov. Svečanost so popestrili s kulturnim programom.

Po svečani zaobljubi so se novi pionirji posladkali s tortami.

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Žirovski planinci na brežiški planinski poti

Večina izletov in pohodov naših planincev je usmerjeno v Julijce in Karavanke, manj pa v ostale predele Slovenije ali celo čez. Vsak planinec je pač ponosen, da v svojih vzponih premaguje gorske vršace nad 2.000 metri in z viška pogleduje na svet pod seboj in na prehojene strmine. Toda nič manj mikaven ni nižinski svet Štajerske in Dolenjske, kjer s položnejših gričev, ki ne dosežajo višine 1.000 metrov, zreš svojo prelepo domovino okrog sebe, ob jesenskih dneih občuduješ bogato paleto barv narave, katere ne more ujeti na svoje platno niti umetnik. Če je Gorenjska pokrajina kontrastov v ostrini njenega reliefa, deluje Dolenjska v mehkejših, prijetnejših tonih valovite pokrajine, z mnogimi vasicami, zaselki in cerkvicami, kjer se prepletajo rodovitna polja z gozdovi, vinogradi z zidanicami in prijetne dolinice s tihimi potčki. To je svet preprostih in prijaznih ljudi, skromnih, toda odprtega srca.

Izlet v ta svet je pripravilo Planinsko društvo Žiri na povabilo Planinskega društva Brežice. To je pohod in sprostitve, združen s kulturno-zabavnimi prireditvami, vse skupaj popestrjeno s kopianjem v Čateških

Toplicah. Martinov pohod od Čateža na Sv. Vid in okrog do Mrzlave vasi je bil letos že tretjič. Ob šegavem programu teče mošt. Če ga ni zmanjkalo prejšnji dan, dobi ime vino. Seveda je njihovo bolj kiselkastega okusa, vendar je ob pravi hrani in žeji kar prijetno pitno, brez bojazni, da bi se ti maligani nagnetli v glavi. Okrog dvesto pohodnikov, od katerih jih je bilo polovica iz Zagreba, se je veselo podalo navkreber med gozdove, goličave in vinograde. Več kot polovico udeležencev je podaljšalo ta pohod v Brežiško planinsko pot, ki vodi po obronkih Gorjancev in Žumberka preko Velikega Cirknika (630 m) do visoko ležeče hrvaške vasi Stojdrage (519 m), kjer je v lepem in prijaznem gostišču zadnji žig Brežiške planinske poti. S te poti je ob lepem vremenu čudovit pogled na dolino Krke in Save, na hrvaški strani pa vidimo kopno tja do Zagreba in čez.

Skupina, ki je opravila Martinov pohod, je že po dveh urah prispela v Mrzlavu vas, kjer je bil v novi osnovni šoli družabni program martinovanja.

Tu je bila tudi ocenjevalna komisija za pokušno novega vina, ki so ga pridelali domačini. Članom komisije so seveda nadeli

tudi primerna imena za ta obred. Tako so bili v tej komisiji Andrej Vinski iz Žirov, Ivan Rdečenosi iz Brežic, Franc Dolgosuhi iz Zagreba in še N. Kislobradi, ne vem od kje. Morda sem imena zamešal; sem bil namreč tudi sam na pokušnji. Seveda najboljša vina niso odšla brez pohval in odlikovanj, ki jo je dobil najmlajši udeleženec tega pohoda.

Sele kasno popoldan je prišla tudi ostala skupina, ki je prišla iz Stojdrage, in skupaj smo nadaljevali pot do Čateža, kjer udeleženci poti prejmejo značko za prehojeno pot.

Planinsko društvo Brežice ima za seboj 38 let svojega delovanja. Zaradi svoje nižinske lege se ne morejo primerjati z visokogorskimi planinskimi društvi, saj so tu hribi visoki le do 1.000 metrov, zato so tudi njihovi izleti manj zahtevni. Toda prav to pospešuje množičnost. Z okrog 500 včlanjenimi planinci so kar močno društvo. Izredno skrb posvečajo planinskemu naraščanju. Vsaki dve leti prirejajo planinski tečaj za mlade, povezan z izleti. Na teh tečajih se seznanjajo z orientacijo, spoznavajo naravo, živali in rastline, osveščajo se za čuvanje naravnih lepot.

Vsako leto organizirajo skupaj s tremi planinskimi društvi desetdnevni planinski tabor za mlade. Letos so imeli tak tabor v Kamniški Bistrici. Ta tabor je imel tudi svojo kuhinjo. Med dvainšestdesetimi mladimi planinci je bilo tudi 14 odraslih. Poleg krajših izletov in planinske šole so se povzpeli tudi na Grintavec.

Naftalina pobjednik

Završen je I turnir v malom nogometu »Maksimir '84«. Turnir su organizirali Partizan Maksimir, Alpina, Elan i Večernji list.

Sudjelovalo je 50 momčadi, a utakmice su igrane na terenima SRC Maksimirska naselja, Aleja A. Augustinčića 8. »Maksimir '84« je pokazao da su »hakleri« dobili idealno mjesto za svoje nastupe.

Pobjednik natjecanja je Naftalina. Ovaj sjajni sastav pokazao je najviše. Njihova igra mamilica je pljesak gledalaca. Igrali su u sastavu: Spoljarec, Duraček, Santek, Čačić, Adžić, Miklec, Hadžić, Jordanić, Kršić i Špiček.

Najugodnije iznenađenje je drugo mjesto Bubamare. Poklekli su tek u finale sa 1:2 protiv Naftaline. U borbi za treće mjesto u velikogoričkom obračunu Dužlići su svladali Alkar sa 3:0. Dužlićima je pripala i nagrada za »fair-play«. Sve utakmice bile su dobro posječene, a vodili su ih s mnogo uspjeha mladi zagrebački suci Dobrović, Đura, Perić i Prišlić.

Brežiški planinci imaju markirano planinsko pot do Čateža po obronkih Gorjancev do Stojdrage in okrog nazaj v dolino Krke do Čateža, po poteh Brežiške čete in skrajšan Martinov pohod preko Sv. Vida okrog do Mrzlave vasi, kjer je v osnovni šoli že omenjen Martinov program.

Če se prepotena telesa po pohodu v Čatežu malo oddahnejo, je tudi prav, ko smo že tu, da ta znoj speremo v bližnjih Čateških Toplicah. Zdravilna termalna voda pri Čatežu je znana že od leta 1797. Leta 1925 so kopališke zmogljivosti razširili. Zmogljivosti so povečali tudi po drugi svetovni vojni. Z geološkim vrtnanjem med leti 1957 in 1963 so našli nov, močnejši vir tople vode, s temperaturo 57,2° C in pretokom 60 litrov na sekundo. S to vodo napajajo notranji in zunanji bazeni, ogrevajo stavbe in rastlinjake. Topla voda z bogato mineralno vsebino uspešno zdravi razne revmatične težave, kožne bolezni, razne kronične bolezni, vnetje mišic in tako naprej. Pod nadzorom zdravnika specialista izvajajo v 3 do šesttedenskem zdravljenju termalno-vodno terapijo, fizioterapijo v vodi in na prostem, elektroterapijo in delovno terapijo. Nove moderne zdraviliške in hotelske zgradbe in športni objekti tvorijo sodoben zdraviliški kompleks, ki ga v neposredni bližini okružujeta nebesno modri reki Krka in Sava. Škoda, da je bila vstopnina za enourno namakanje malce visoka.

Vsekakor je tak izlet od hoje, sprostitve in kovanja res prijeten, čeprav bi bil, zaradi dolge vožnje, primernejši dvodnevni izlet.

Ivan Reven

FIS NA SLJEMENU 10. 2.

I skijaški Zagreb je nakon duge godina ponovo dobio jedno veliko natjecanje. Riječ je o »Zlatnom medvjedu«, natjecanju u veleslalomu što je održano zimom na Sljemenu.

Već su počele pripreme i za 2. »Zlatnog medvjeda«. Dogovoren je termin: 10. II. 1985.

Želja je skijaških radnika da to bude u pravom smislu zimski dan Zagreba, pa će se toga dana osim atraktivnog natjecanja u veleslalomu na Sljemenu održati i brojne druge popratne manifestacije. (tš)

A jedan od tih je rekreacijski veleslalom »SLJEME« 85 u organizaciji Partizan Maksimir pod pokroviteljstvom prodavaonica ALPINE, ELANA, VEČERNJEG LISTA.

Najbolji športniki in športnice na osnovni šoli v Žireh v letu 1984

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

S proslave ob dnevu republike

Na letošnji proslavi dneva republike je spregovoril predsednik konference OO ZSMS Alpina Marko Kavčič

Najmlajši so nastopili s prisrčnimi točkami

Lojzetu Oblaku kljub obilici dela ni zmanjkalo dobre volje

NE POZABIMO

*Kdo je odgovoren za... kulturno
sravnost in sicer kulturno razglednik Ziri*

*Če no nabeležiti je v moji slo, da sem prespešno
videl je nekaj je čisto naši pristopni na mojih
skopi vhodni vrtovi Ziri. Tlo mi je za rohte,
raj bi mogel se pridol več nastopiti na Ziri
Ziri. "ja mi je kakšne radodarnosti" am se raj
vega pridol in bi mi po zimskem odmoru. Namor
je bil bil, naj je se stali*

*Časnik am na tem razkošnem sprejema. Na prvi
vrtu mi je bil vrtah over hortikulturni namu razkošnosti
spasiti mi je kulturni srbite
zobe in fu stamni postikand kaplice. Kakor so mi skraj
v sta se carni nasproti Zadrni hage domu pripovedovali
doma am, soroti s kaplice so pridol obudovat sbe se
daljnega kumpe. Meni hi am kljub in kizatec
mi bilo vrtelba kako delice. hujam kulturnem gostopom*

*Če je, domam se, da je v kraji a ne skromni je vrti
razgovarati skromnosti, zabadi kletel je obilic. sam, se je
domam ali pa samu popraviti.*

Za psm Andrej, lopatec

Sejem smučarske opreme v Druženem domu Partizan je lepo uspel

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

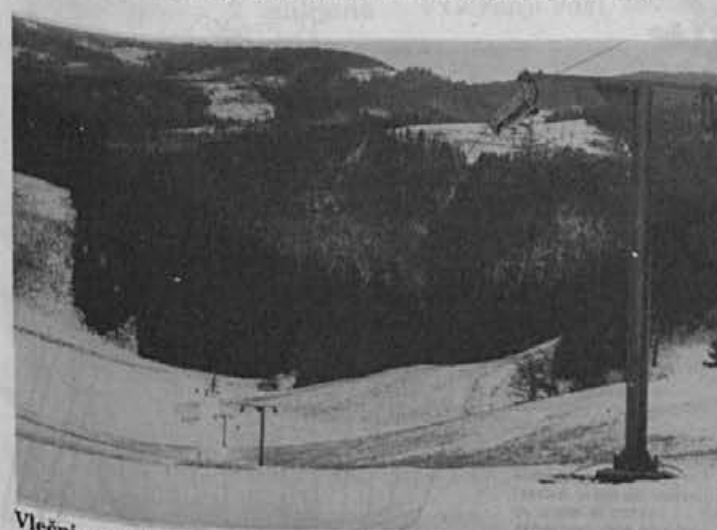
Krajevna skupnost ob novem letu

Regulacija Sore kar lepo napreduje

Pripravljala dela z gradnjo mostu v Brekovicah so pri kraju

Vlečnica v Goropekah bo povezana z vlečnico v Račevi

Radio Žiri legaliziran

16. novembra leta 1984. je datum, ko je radio Žiri bil dokončno vpisan v seznam lokalnih radijskih postaj.

Tako lahko rečemo, da je kronano prizadevanje peščice krajanov Žirov izpred petih let, ki so začeli z gradnjo in programom.

Iz teh prizadevanj se je razvila široko razvejana politično informativna, kulturna in zabavna dejavnost, ki se je že uveljavila med občani naše občine kot lokalna radijska postaja.

N. P.

Podvig prebivalcev Breznice terja sodelovanje vseh tistih, ki bomo cesto rabili

Mehanizacija pomaga tudi pri napeljevanju telefonov

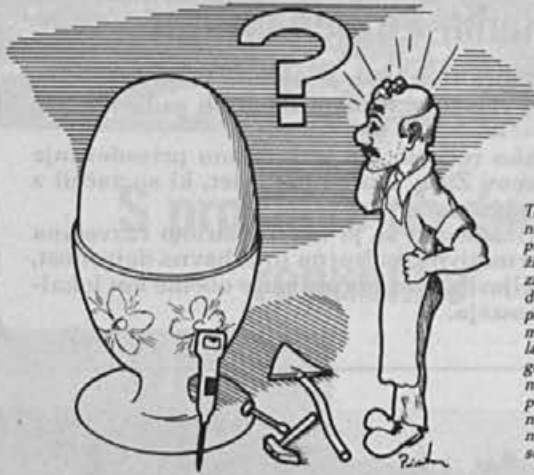

Se enkrat vodovod v Goropekah

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Marija Albreht, Tatjana Dolenc, Milena Lukančič, Tatjana Mohorič, Helena Kavčič, Marjan Pišljar, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj

Krišpin obutnik pripravlja silvestrski menu z Alpinino plačo

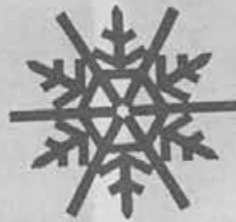
KAZINSKA JAJCA

Trdo kuhana jajca (enega na osebo) olupimo, prepolovimo, rumenjaki z žličko izdobljemo in ga zmečkamo. Rumenjaku dodamo malo paradižnikovega ketchupa, malo majoneze, po okusu lahko dodamo narezane gobice, kisle kumarice ali narezane olive. Solimo in popopravimo ter ponovno napolnimo beljake. Zložimo na krožnik obložen z listi solate ali s šopki peteršilja.

POLNJENE PIŠČANČJE PRSI

Za štiri osebe potrebujemo dva večja kosa piščančjih prsi, 4 tanke rezine sira in 4 rezine šunke. Meso ločimo od kosti, da dobimo 4 kose mesa. V vsak kos zarezemo, da dobimo žepke. Znotraj posolimo, popopravimo, vložimo rezino sira in rezino šunke in spnemmo z zobobrcem. Nato povajamo v moki pomešani z rdečo papriko in spečemo na vročem olju. V drugi posodi segrejemo olje, na katerem zdušimo narezano čebulo (1 veliko ali dve manjši). Dodamo v vroči vodi namočene in odcejene gobe. Popopravimo, solimo, potresemo z žlico moke, malo popražimo in nato zalijemo z vodo. Proti koncu dodamo peteršilja in gotovo prelijemo preko piščanca.

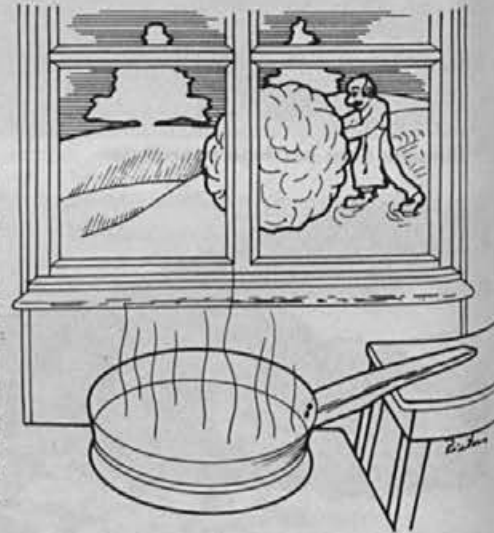

SVINJSKA PEČENKA S ČESNOM

Potrebujemo eno svinjsko zareznico na osebo, vendar naj ostanejo v kosu. 3-4 stroke česna na drobno sesekljamo in stremo, najlaže to storimo, če ga pomešamo s soljo. Zarebrnice namažemo z mešanico česna in soli ter popopravimo. Pečenko na hitro popečemo na vročem olju, nato plamen zmanjšamo in počasi pečemo dalje. Med pečenjem potresemo z rozmarinom, lahko dodamo tudi cela poprova zrna. Ko je pečeno zalijemo z vodo in pustimo da malo prevre, da dobimo malo omake.

SNEŽENE KEPE

Iz štirih rumenjakov stepemo trd sneg in ga nato z žlico polagamo v vrelo mleko. Pazimo, da ne kuhamo preveč kep naenkrat. Ko se kepa sama obrne, jo vzamemo iz mleka, rahlo odcedimo in zlagamo v skodelice za pudling. V preostalo mleko počasi vlijemo s sladkorjem stepene rumenjake in kuhamo na majhnem plamenu, dokler ne dobimo primerno goste kreme. (kuhamo počasi, da se ne sesir). Prelijemo čez snežene kepe in potresemo s kakavom, ki smo mu dodali malo cimeta.

KROMPIRJEVI KROKETI

Kuhan krompir olupimo, pretlačimo in pustimo, da se malo ohladi. Dodamo jajca in maslo (2 jajci in 10 dag masla na 1 kg krompirja) malo muskatnega oreščka, po okusu pa še na drobne koščke narezano šunko ali sesekljan peteršilj. Solimo, naredimo kroglice, ki jih povajamo v drobtinah in ocvremo v olju.

KAVA S KAPO

Skuhamo močno črno kavo (za boljši okus dodamo 1/2 žličke pravega kakava na 1 žličko kave), nalijemo jo v visoke kozarce in dodamo ruma po želji. Okrasimo s smetano, ki smo ji primešali malo zdrobljenih piškotov in sesekljanih orehov. Na koncu dodamo smetani še rozino ali polovico orehovega jedra in potresemo z naribano čokolado.